

cântec de leagăn

Liliana Trif & Ioan Grigoraș

răsfată-mă iubirea mea
e toamna ca o rană adâncă
trage peste sufletele noastre
catifeaua verde a anotimpului de care mi-e dor
învelește-mă
și murmură un cântec de leagăn

mai ține-mi o clipă mâna în mâna ta
să-mi amintesc momentul
când mi-ai pus pecetea buzelor pe linia destinului
a ta
și a nimănui
a unei nopți cu ploi nesfârșite
pe care o împart mereu la doi
când insomniile mă răvășesc

voi adormi târziu în brațele tale
ca în leagănul vieții

ating sfârscul poamelor coapte
cu buzele aprinse de toamnă
uneori fierbinți ca fructul interzis
după care tânjesc din primăvară
alteori colorate de aroma strugurilor copti
ce mă îmbată cu fiecare parte din tine
și te alint ca pe claviatura lui vivaldi
să-mi transformi degetele în toamnă

lasă palmele noastre să se-atingă
linia destinului să curgă până-n inima magnoliei
fluviul tumultos a sărutat în sfârșit golful brațelor tale
departe de țărături
să-mpărțim căluții de mare
amândoi
în nopțile când steaua polară
se-mbracă cu fulgi de nea

leagă-mi visele de gleznă
să adorm numărându-ți luceferii din talpă
murmurând un cântec astral de leagăn

liliana trif & ioan grigoraș